

нѣма защо да пазишъ моята частна собственостъ, азъ нея признавамъ, не вѣрвамъ въ нея, прости ме, че толкова пѣти съмъ се кръстилъ и съмъ Те задължавалъ. Азъ искамъ, заедно съ Тебе, да ходя свободно по онѣзи бистри, пѣнливи потоци, по зеленитѣ и росни ливади, по кичеститѣ и гѣсти гори, да разсѣждавамъ и да бъда свободенъ гражданинъ на цѣлата земя“. — Само така ще разбере Христа, само така ще бъдете близо до Него. Като ви гледамъ днесъ, не ми се харесватъ очитѣ на всинца ви, извадете отъ тѣхъ гредата! И щомъ извадите гредата отъ очитѣ си, ще дойде Христосъ, вашиятъ пастиръ, и ще ви изведе изъ вашата частна собственостъ. Ще ви се дадатъ найблагоприятни условия за животъ, ще ви създаде нови тѣла, братя, сестри, общества и народи, за да може да живѣте и работите между тѣхъ. Достатъчно сте служили на стария си господарь. Нѣкой изгубилъ къщата си, умрѣло му дѣтето, отчайва се и се самоубива. Защо постѣпва така? — Защото вѣрва въ частната собственостъ. Господъ е взелъ сина или дъщеря ти, защото вижда, че не ще може да живѣятъ въ тази къща. Когато заболѣ синътъ ти или дъщеря ти, не се страхувай за него; знай, че болестъта е велико благословение за човѣка при сегашнитѣ условия на живота. Съ тия греди юнаци не може да бъдете. Отсега нататкъ трѣбва да станете юнаци, герои, но затова трѣбва да се откажете отъ гредитѣ си. Като се върнете у дома си, направете си единъ голѣмъ поменикъ, спсредъ който ще изброите исички нѣща, отъ които ще трѣбва да се откажете за въ бъдеще. Ще изброите всичко, отъ което се отказвате, така: „Отказвамъ се да принуждавамъ мѣжа си да ми донася какво и да е, оставямъ го свободенъ, каквото може да направи споредъ любовта си; отказвамъ се да карамъ мѣжа си да взима пари на заемъ, да построява къща, да ми купува скѣпи дрехи за великъ-день и да задоволява моите капризи, както другъ пѣтъ; отказвамъ се да ме води въ странство, на курортъ, бани, балове, театри и т. н.; отказвамъ се да принуждавамъ мѣжа си насила да ме обича, оставямъ го свободенъ, както душата му го увлича“. Ще кажете: „Много опасно учение е това!“. Не, досега то е било опасно: колко сълзи сѣ били проливани за това, че мѣжътъ на нѣкоя жена, нейната собственостъ, не я